

ДЕТИНСТВОТО НА ВОЙВОДАТА ХАДЖИ ДИМИТЪРЪ

На 10 май 1840 година, въ квартала Клуцохоръ на градъ Сливенъ, се родилъ единъ отъ най-великитѣ българи — войводата хаджи Димитъръ. Той произхождалъ отъ болярски и войводски родъ. Баща му — хаджи Никола Кръстевъ Асеновъ — ималъ потеклото си отъ боляритѣ Асеновци, които живѣли въ крепостъта Асеновецъ. Останки отъ тая крепостъ се виждатъ и досега на около десетина километра северо-западно отъ Сливенъ, въ недрата на Балкана, надъ лѣтовещето Абланово.

Когато турцитѣ превзели и разрушили крепостъта, дѣдото на хаджи Димитра се заселилъ въ Сливенъ. Той прибавилъ къмъ бащиното си име името Асеновъ (отъ крепостъта Асеновецъ) и това име се запазило като родо.

Докато хаджи Никола се отдалъ на миренъ трудъ, братята му станали народни хайдутини изъ Сливенския балканъ.

Малкиятъ Димитъръ обичалъ да му разказватъ за подвизитѣ на чичовцитѣ му — Стоянъ войвода и Добри войвода и да му пѣятъ пѣснитѣ имъ. Майка му — Маринка

Пенкова — която била сжщо отъ войводско колѣно, презъ дългитѣ зимни нощи сѣдала край огнището и оживѣвала геройствата на войводитѣ, оживѣвала юначеството и на своя чичо — войводата Желѣзко Палабоюклията — страшилище за турцитѣ.

Хаджи Димитъръ ималъ шестима братя: Христо, Кръстю, Иванъ,

Петъръ, Георги и Тодоръ и три сестри: Тяна, Бойка и Ангела. Той билъ петото дете на родителитѣ си. Баща му билъ доста заможенъ и влиятеленъ човѣкъ. Презъ 1842 г., когато малкиятъ Димитъръ билъ на две години, баща му натоварва на кола цѣлото семейство и всички потеглятъ за Йерусалимъ, на поклонение предъ Божия гробъ. Оттогава мал-

